

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਈ.ਡੀ.ਦੁਆ ਜੇ.

ਲਾਲ ਦੇਵੀ, - ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ,

ਬਨਾਮ

ਮੁਨੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1958 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 683

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V of 1908)–ਸੈਕਸ਼ਨ 100–ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ–
ਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ–ਸਾਬੂਤ
ਦੀ ਕਦਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਯਮ–ਕੀ ਦੂਜੀ
ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ–ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੇ
ਸਬੂਤ ਖੂਨ

ਰਿਸ਼ਤਾ–ਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ–ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ–ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ–ਅਜਿਹੇ ਵਿਚ
ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਆਚਰਣ ਤੋਂ ਅਨੁਮਾਨ

ਕਾਰਵਾਈ–ਕੀ ਉਹ ਖਿੱਚ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1 ਲੋ. 158

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇੰਤਕਾਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਖੂਨ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਸਲੀ ਭਰਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਸਬੂਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਵੀ ਰਾਏ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਰਿਸ਼ਤੇ, ਜੋ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਾਧਨ ਹਨ, ਦੇ ਆਚਰਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸਿਰਫ ਮਾਲੀਆ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ। ਪਰ ਇੰਤਕਾਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਆਚਰਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ ਐਸ ਬੇਦੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਮਿਤੀ 18 ਜੁਲਾਈ, 1958 ਦਾ ਦਿਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ.ਐਲ. ਮਿਰਚੀਆ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਮਿਤੀ 28 ਫਰਵਰੀ, 1958 ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕੇ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 (Mst. ਲਾਲ ਦੇਵੀ)।

ਐਚ.ਐਲ.ਐਸ. ਅਰੀਨ ਅਤੇ ਜੀ.ਪੀ.ਜੇ.ਇਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਡੀ.ਆਰ.ਐਮ ਅੰਚੰਦਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ .

ਦੁਆ, ਜੇ.- ਇੱਕ ਵੀਰ ਭਾਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪੁੱਤਰ ਸਨ, ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ, ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ ਨਰਾਇਣਦਾਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਮੁਨੀ ਲਾਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਰਾਣੀ। 25th ਨਵੰਬਰ, 1954, ਮਿ. ਰਾਣੀ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ। ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਡ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਪੀ. 6 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇ। ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਬੇਟੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਣੀ, ਪੰਡਤ ਦੀ ਵਿਧਵਾ। ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ, ਉਮਰ 60 ਸਾਲ। ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁ. ਰਾਣੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪੁੱਤਰ ਦੱਸਿਆ ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਇਸ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਧੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ. ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪਾਠ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਕਬਜ਼ਾ ਵੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੂਰੇ ਮਾਲਕੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਣੀ ਦੀ ਮੌਤ 20 ਨਵੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਇੰਤਕਾਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਦੋਵੇਂ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਮੁਨੀ ਲਾਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ, ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੰਤਕਾਲ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਜੱਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਰਾਣੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਸੀ ਮੰਨਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਾਰਨ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੇ 21 ਨੂੰ ਮੁਨੀ ਲਾਈਸਟ੍ਰੀਟ ਫਰਵਰੀ, 1956 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਣ। 30 ਮਈ 1956 ਨੂੰ ਸ. ਰਾਣੀ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮੁਨੀ ਲਾਈ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਆਦਿ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। Mst ਲਈ ਵਕੀਲ. ਰਾਣੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਡੀਡ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਵੀ ਸੀ. ਰਾਣੀ ਦੀ ਧੀ ਅਤੇ ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਮੁਨੀ ਲਾਈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਜਾਤ ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਨ।

ਮੁਨੀ ਲਾਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਰਾਣੀ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ; ਨਾ ਤਾਂ ਰਿਵਾਇਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਖ਼ਤ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਅਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ। ਰਾਣੀ। ਵੰਸ਼-ਸਾਰਣੀ ਮੁਨੀ ਲਾਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਝਗੜਾ ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਫਿਰ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਨੇ 24 ਦਸੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਇੰਤਕਾਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦੌਰਾਨ 20 ਨਵੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਦਾਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਦਾਨੀ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਦਾਨੀ ਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਧੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੋਹਫ਼ਾ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 25 ਨਵੰਬਰ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਡ ਦਾ। 1954. ਮੁਨੀ ਲਾਈ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਸਰਨ ਦਾਸ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ ਕਿ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਦਾਨੀ, ਵਿਧਵਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇਸ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਤੋਹਫ਼ਾ ਅਧੂਰਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ। ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਜੱਦੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਏ ਬਿਨਾਂ ਇੰਤਕਾਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਦਾਨੀ ਨੇ ਖੁਦ ਦਾਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਵਰਨਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਨੀ ਲਾਈ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਧੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਾਣੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਣੀ। 17th ਅਗਸਤ, 1957 ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਮੁਨੀ ਲਾਈ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਾਈ ਦੇਵੀ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ Mst. ਰਾਣੀ ਦੀ ਮੌਤ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਸੰਪਤੀ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦੇ ਵਾਰਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਧਾਰਕ ਵਜੋਂ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਜੋ ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿਚ ਹੀ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਮੁਨੀ ਲਾਈ ਮੁਦਈ ਨੇ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਧਾਰਕ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਕੇਸ ਦਾ ਇਹ ਪਹਿਲੂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ- ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਪਤੀ ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ ਦੀ ਧੀ ਵਜੋਂ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਣੀ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਟ ਮਾਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਦਾ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਅਤੇ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵੀ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ:-

1. ਕੀ ਸੂਟ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ?
2. ਕੀ Mst. ਰਾਣੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਮਾਲਕ ਸੀ?
3. ਕੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ ਦੀ ਧੀ ਹੈ?
4. ਕੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ?
5. ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕੇਟਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ?
6. ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ?
7. ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਟ ਫਜ਼ੂਲ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ?

8. ਜੇਕਰ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 7 ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਕਿਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੀਮਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?

9. ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਟਕਲਾਂ ਵਾਲਾ ਹੈ?

10 ਰਾਹਤ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੰਨਿਆ; ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ Mst. ਰਾਣੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅੰਕ ਨੰਬਰ 3 ਅਧੀਨ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ ਦੀ ਪੁੱਤਰੀ ਮਿਲੀ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਜੋਂ ਅਗਲੇ ਵਾਰਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ ਦੀ ਧੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਰਾਣੀ ਦੀ ਮੌਤ ਮੁੱਦੇ ਨੰ. 5, 6, 7, ਅਤੇ 8 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਕ ਨੰ. 9 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਮੁਨੀ ਲਾਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਦਈ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮਿਤੀ 18 ਜੁਲਾਈ, 1858 ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਕਥਿਤ ਪਿਤਾ. ਲਾਇ ਦੇਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ; ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਧਿਆਨ ਰਹੇ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ਾ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਰਾਣੀ ਨੇ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ ਦੇ ਅਗਲੇ ਵਾਰਸ ਕੋਲ ਜਾਣੀ ਸੀ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਸੀ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਦੁਖੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੰਤਕਾਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ; ਉਹ ਅੱਗੇ ਉਹ ਚਿੱਠੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਘੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਿਆਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਜਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਵਜੋਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਡਿੱਠ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ ਦੀ ਕਰੀਬ 43 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਣੀ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਧੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੰਤਕਾਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਸੀ। ਮੁਨੀ ਲਾਈ ਦੁਆਰਾ ਇੰਤਕਾਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਅਗਲਾ ਵਾਰਸ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਸੀ. ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਾਣੀ ਦੀ ਬੇਟੀ। ਮੁਨੀ ਲਾਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਾਰ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇੰਤਕਾਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਤੱਥ ਦੀ ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ। ਉਸਦਾ ਸਲਾਹਕਾਰ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੁਨੀ ਲਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਗਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੇ ਉੱਚਤਮ ਜਾਂ ਤਰਜੀਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਪਾਖੰਡੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਨੀ ਲਾਈ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਤੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਝੂਠ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਇਹ ਤੱਥ, ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ, ਤੋਹਫੇ ਦੇ ਕੰਮ ਤੱਕ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਜੱਦੀ ਸੁਭਾਅ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਚਦਾ ਸੀ, ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਣੀ ਦੀ ਧੀ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇੰਤਕਾਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 5, ਇੰਤਕਾਲ ਦੀ ਕਾਪੀ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਐਮਵੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਫੰਡਿੰਗ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਘਨੱਈਆ ਲਾਇ ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਗਿਆਨ ਚੰਦ (1) ਵਿੱਚ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਖੋਜ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਧਿਰ. ਫਰਮ ਮਨਸਾ ਰਾਮ ਗੋਰਧਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਫਰਮ ਮੰਗਲ ਸੈਨ ਦੁਨੀ ਚੰਦ (2) ਵਿੱਚ, ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ: -

"ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਪੂਰੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਇਕੱਲੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਆਧਾਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਿੰਦੂ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੋਣ ਲਈ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਪੂਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਖਲ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1929 ਲੋ. 145

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1922 ਲੋ. 149

ਇਸ ਨਿਰੀਖਣ ਲਈ ਚਾਰ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਕੈੱਪ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਕਾਜੂ ਰਾਮ (1) ਵਿੱਚ, ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਿਆਨਾਂ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇੰਤਕਾਲ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਰਾਣੀ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਖੂਨ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਬੂਤ ਹਨ। ਲਾਈ ਦੇਵੀ. ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਬੇਟੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਣੀ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ ਦੀ ਧੀ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਅਧੀਨਗੀ ਮੁੱਖ ਤਖਤੀ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਅਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਰਾਣੀ ਨੇ ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਲਗਭਗ 43 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਅਸੁੱਧ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਨੈਤਿਕ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਈ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿ ਮੁਨੀ ਲਾਈ ਮੁਦਈ, ਜੋ ਹੁਣ ਇੰਨੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤੋਂ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਰਾਣੀ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ; ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, Mst 'ਤੇ. ਰਾਣੀ ਦੀ ਮੌਤ, ਇੰਤਕਾਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਨੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਾਧੂ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਅਜਨਬੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ ਦੀ ਧੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਉਜਾਗਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਦੀ ਉਮਰ ਕਰੀਬ 45 ਸਾਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਜਨਮ ਉਦੋਂ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ ਜਿਉਂਦਾ ਸੀ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 193 ਅੱਲਾਹ 504

ਜੇਕਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਧੀ ਸੀ। ਰਾਣੀ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਮਿ. ਰਾਣੀ ਦਾ ਪਤੀ ਉਦੋਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 112 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ ਧੀ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਅਹਿਮ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਉਹ ਟੈਸਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਬੂਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਝੰਡਾ ਰਾਮ ਦਾ ਅਸਲੀ ਭਰਾ ਹੈ। ਰਾਣੀ, ਗਵਾਹ-ਬਾਕਸ ਵਿਚ ਡੀ.ਡਬਲਯੂ. 7. ਉਸਦੀ ਉਮਰ 65 ਸਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ Mst. ਰਾਣੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਉਸਦੀ ਧੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਸਨ। ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਰਹਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੀ ਸਚਾਈ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਝਟਕਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਤੁਕੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ: "ਝੰਡਾ ਰਾਮ (D.W. 7) ਨੇ Mst. ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਪਿੰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਾ ਭਰਾ ਸੀ। ਰਾਣੀ।" ਇਹ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਏ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਅਸਲੀ ਭਰਾ ਵਰਗੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਤਰੀਕਾ. ਰਾਣੀ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਝੰਡਾ ਰਾਮ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਉਸਦੀ ਅਸਲੀ ਭੈਣ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਧੀ ਹੈ। ਰਾਣੀ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਾਰਨ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਤਹੀ ਹੈ ਸਗੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਖੂਨ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਸਲੀ ਭਰਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਸਬੂਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੁਰੋ ਉਮਰ 75 ਸਾਲ ਵੀ ਡੀ.ਡਬਲਿਊ. 8 ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਦਾ ਜਨਮ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਰੁਕਮਣੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ। ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਇਹ ਫਿਰ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਐਮ. ਗੁਰੋ ਦਾਈ ਦਾਈ ਦਾ ਨਾਮ ਦੇਵੇ ਜੋ ਜਨਮ ਵੇਲੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿਰੀਖਣ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ ਦਾ 43 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਹੈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕਹਿਣ ਲਈ, 75 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੀ ਔਰਤ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਨਾ, ਉਸ ਦਾਈ ਦਾ ਨਾਮ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰੀ ਸੀ। Mst 'ਤੇ ਕਰੀਬ 45 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਣੀ; ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਨੇ ਜਿਵੇਂ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਉਮਰ 45 ਸਾਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਡੀ.ਡਬਲਯੂ. 14. ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਪਤੀ ਸੋਹਨ ਲਾਈ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਲਾਈ ਦੇਵੀ, ਬਰਾਬਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ

ਸੋਹਨ ਲਾਈ ਤੋਂ ਰਿਸ਼ਤੇ ਬਾਰੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਭੁੱਲਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ, ਜੋ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਾਧਨ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਗਿਆਨ, ਬਹੁਤ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਆਚਰਣ ਅਜਨਬੀ ਦੇ ਜੁਬਾਨੀ ਬਿਆਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਠਾਕੁਰ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਝੰਡਾ ਰਾਮ ਨੂੰ ਲਿਖੀਆਂ ਕੁਝ ਚਿੱਠੀਆਂ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਦਾ ਬੜੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਚਿੱਠੀਆਂ ਸਾਲ 1922 ਤੋਂ ਸਾਲ 1932 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਚਿੱਠੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਭਾਰ ਜੁੜਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਅਜਨਬੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਖੋਜ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ. ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ ਦੀ ਧੀ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਰਾਣੀ, ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪੰਜ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ: (1) ਦੁਰਗਾ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਚੌਧਰੀ (1), ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੱਥ ਦੀ ਇੱਕ ਗਲਤ ਖੋਜ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਗਲਤ ਜਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤੱਥ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਅੰਤਮ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਬੂਤ ਸੀ। ਖੋਜ (2) ਬਸੀਰਾਮ ਸਾਹਾ ਰਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ, ਰਤਨ ਰਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹਨ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਊਂਸਿਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। (3) ਮਿਦਨਾਪੁਰ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰੀ ਕੰ., ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ (3), ਜਿੱਥੇ ਸਰ ਬਿਨੋਦ ਮਿੱਤਰ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਜੇ ਉਸ (ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ) ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਲਈ ਸਹੀ ਸਬੂਤ ਸਨ। ਫਿਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ

ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਲਈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਅੰਤਮ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਨ"। (4) ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਹੈੱਡ ਨੋਟ (ਡੀ) ਜਿਸ ਦਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

"ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥ ਦੀ ਖੋਜ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਗਲਤ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਖੋਜ

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 18 ਕੈਲ. 23

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1927 ਪੀ.ਸੀ. 117

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1929 ਪੀ.ਸੀ. 286

(4) ਏ., ਆਈ.ਆਰ. 1951 ਐਸ.ਸੀ. 193

ਵਾਧੂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੁਕਸ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਖੋਜ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ। "

ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸ੍ਰੀ ਮਨਚੰਦਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਮੁੱਖ ਨੋਟ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਆਖਰੀ ਫੈਸਲਾ (1) ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਚੌਧਰੀ ਨਵਾਬ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਹੈਂਡ ਨੋਟ (ਸੀ) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਖੋਜ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਆਉਣ ਲਈ ਝੁਕਿਆ ਹੋਵੇ। ਅਥਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਸ੍ਰੀ ਮਨਚੰਦਾ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੁਰਗਾ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਚੌਧਰੀ (2), ਨੂੰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇੰਤਕਾਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਡਿੱਠ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਝਗੜੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਵਹਾਰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਹ ਹੁਣ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1939 ਲੋ. 548

(2) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 18 ਕੈਲ. 23

ਉਹਨਾਂ ਇੰਤਕਾਲ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਵੀ ਹੈ। ਰਾਣੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਉਸਦੀ ਧੀ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਆਨ ਇੰਡੀਅਨ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸੀ. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਾਲ ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੇਖੋ ਜਾਨ ਮੁਹੰਮਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਰ.ਬੀ. ਕਰਮ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੈਸਲੇਬਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਪਰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਓਰੀਐਂਟਲ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬੇ (2) ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਸਟ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। . ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਨੋਟ ਦੀ ਧਾਰਾ (v) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਤੱਥ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖੋਜ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਵਜੋਂ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਇਹ ਹੈ। ਵਿਗੜਿਆ"। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਮਿੱਲਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ (3) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਪਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਅਤੇ ਤਰਕ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਸ਼੍ਰੀ ਮਨਚੰਦਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਤਕਾਲ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸਿਰਫ਼ ਮਾਲੀਆ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ। ਵਕੀਲ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਇੰਤਕਾਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਇੰਦਰਾਜਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1947 ਪੀ.ਸੀ. 99

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1957 ਐਸ.ਸੀ. 852

(3) 1956 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 691

ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੰਤਕਾਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਆਚਰਣ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅੰਸ਼ ਕੱਢੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸਿਰਫ ਵਿੱਤੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਹਰੀਹਰਸਿੰਘ ਸੁਖੀਰਾਮ ਚੰਨਾਹੂ ਬਨਾਮ ਦੇਵਨਾਰਾਇਣ ਬੋਧਰਾਮ ਚੰਨਾਹੂ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਅਤੇ ਨੰਦ ਕਿਸ਼ਵਰ ਬਕਸ਼ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਗੋਪਾਲ ਬਕਸ਼ ਰਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਆਖਰੀ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਨਵਾਂ ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਰਾਣੀ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਤੋਹਫੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:

-

"14. (1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਪੱਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਕੋਲ ਇਸਦੀ ਪੂਰੀ ਮਾਲਕੀ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ ਕਿ "ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ।

ਵਿਆਖਿਆ—ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ, "ਸੰਪੱਤੀ" ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰਾਸਤ ਜਾਂ ਯੰਤਰ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੰਡ ਵੇਲੇ, ਜਾਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਦਲੇ ਜਾਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਤੋਹਫੇ ਦੁਆਰਾ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਨਰ ਜਾਂ ਮਿਹਨਤ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਜਾਂ ਨੁਸਖੇ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਟਿਰਪਾਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1954 ਨਾਗ 319

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1940 ਪੀ.ਸੀ. 93

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਹਫੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਾਧਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਤੋਹਫੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਵਸੀਅਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਾਧਨ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਅਵਾਰਡ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਮਨਚੰਦਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸ. ਜਦੋਂ ਇਹ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਦੇ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਲਾਇ ਦੇਵੀ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਲਾਇ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਵੀ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਤੋਹਫੇ ਦੇ ਡੀਡ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨੁਸਖਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਪਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਧੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਕੁਝ ਔਖੇ ਅਤੇ ਬਹਿਸਯੋਗ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ। .

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਪਰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ

